

man kendte de skikkelige Mennesker, at de holdt Loven, og dette vil føre til, at de unge Mennesker skal passe paa med Klokken i Haanden, at deres Arbejdstid ikke overstiger 8 Timer, at de ikke kommer til at udføre mere Arbejde, end Loven bestemmer. Hvordan skal en Dreng eller en Pige i den Alder kunne kontrollere dette? Jeg tror, at de Folk, som har skrevet Loven, vil faa vanskeligt ved at overbevise os om, at det kan lade sig gøre.

Pinstrup: Jeg slutter mig til de Udtalelser, der er faldet fra den ærede sidste Taler. Han har aabenbart en anderledes praktisk Forstaaelse af disse Forhold, end de fleste af de andre ærede Medlemmer, der har haft Ordet i denne Sag. Jeg har for øvrigt bedt om Ordet for at protestere mod den skammelige Beskyldning, det ærede Medlem for Mariager-Kredsen (H. P. Hansen) rettede mod os Landboere, som har taget imod de sønderjyske Børn. Disse flenborgske Børn har vi taget imod med god Villie, fordi de trængte til et Ophold heroppe, og der er mange, der har gjort det. Der er fra Landboernes Side vist meget stor Villighed til at tage imod disse Børn, og de, der har haft dem eller har set dem hos deres Naboer, har set, hvordan de har taget til i Vægt, hvordan de er kommet til at se godt ud, hvordan de har faaet god Kulør i Kinderne. Og nu er det Takken, de faar, at der her fra denne Talerstol skal kastes Smuds paa dem, som med god Villie har taget mod disse Børn. Jeg beder det ærede Medlem komme frem med Navne. Disse løse Beskyldninger tager vi ikke imod.

L. D. Rasmussen: Jeg kunde have Lyst til ved et bestemt Eksempel at illustrere den Udtalelse, som for et Øjeblik siden faldt fra et æret Medlem om, at det Arbejde, der blev budt Børnene, ikke var overanstrengende. Der har for ganske nylig været et Tilfælde, hvor et Barns Fader henvendte sig til os, fordi Barnet var blevet overanstrengt i sin Tjeneste, endogsaa saaledes, at Lægeerkleringen aldeles afgørende gik ud paa, at Barnets Sygdom hidrørte fra meget stor legemlig Overanstrengelse, og at det ikke under sin Opvækst maatte beskæftige sig med noget som helst legemligt Arbejde, da det i saa Fald rimeligvis vilde blive en Svæklings for Livstid. Dette er en Kendsgerning. Drengen blev syg, kunde ikke mere paa Grund af Overanstrengelse,

og saa vilde Husbonden endda ikke betale ham Løn for den Tid, han havde tjent ham, før han blev syg, slet ikke at tale om, at han ikke vilde betale Godtgørelse under Sygdommen og naturligvis helst vilde betragte det, som om Drengen var ulovligt bortgaaet af Tjenesten, fordi han havde maattet forlade den paa Grund af Sygdom. Jeg synes, dette er en passende Illustration til de Udtalelser, der er faldet om, at Børn ikke blive overanstrengt i Tjenesten. Selvfølgelig er der en Mængde Husbønder, som tager forstaaende paa disse fremmede Børn og behandler disse Lønarbejdere som det, de er, som Børn, til hvilke der skal tages Hensyn. Men her skal der lovgives overfor de hensynsløse, og overfor dem er det nødvendigt at have Bestemmelser af den Art, for hverken i By eller paa Land danser Lønarbejderbørnene paa Roser.

Ordføreren (Gerhard Nielsen): Jeg fik det Indtryk ved at høre det ærede 7de Medlem for Ringkøbing Amt (Vesterager), at han mente, han her stod og talte paa Husmændenes Vegne. Jeg tillader mig at mene, at de danske Husmænd meget vil have sig frabedt, at de skulde bifalde den Tale, det ærede Medlem her førte. Thi de samvirkende danske Husmandsforeninger, i alt Fald de jyske, har optaget det Arbejde at værne de smaa Medhjælpere, ogsaa i Landbruget, og det er netop det, der sker ved vort Forslag, at man væerner de smaa Lønarbejdere i Landbruget. Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem for Sæby-Kredsen (Pinstrup) kunde give sin Tilslutning til det ærede 7de Medlem for Ringkøbing Amt, men jeg maa hævde, at naar vi her skal lovgive for mindreaarige Medhjælpere, nytter det ikke at lade Hensynet til Husbønderne alene være afgørende. Det første Hensyn maa være Hensynet til de smaa Tjenestedrenge og -piger, og jeg maa holde paa, at den Beskyttelse, der her ydes dem med Hensyn til Arbejdstiden, er den mindste, den danske Rigsdag kan være bekendt at yde dem.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Det ærede 7de Medlem for Ringkøbing Amt (Vesterager) talte om Forældre, der skulde værgе deres Børn, og sagde, at en Fader skulde værsgo' passe paa, naar han sendte sit Barn ud at tjene, at det blev hos ordentlige Folk. Man skulde ikke tro, det ærede Medlem vidste, hvordan det gaar til, naar en fattig Mand skal